

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ
DÖRDÜNCÜ DAİRE
K. - TÜRKİYE DAVASI
(Başvuru no:29298/95)
NİHAİ KARARIN ÇEVİRİSİ
STRASBOURG
13/10/2004

K.-Türkiye davasında,

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (Dördüncü Daire),
Nicholas BRATZA, *başkan*
M. PELLONPAA,
J. CASADEVAL,
S. PAVLOVSCffl,
J. BORREGO BORREGO
E. FURA-SANDSTROM, *yargıç/or*,
F. GÖLCÜKLÜ, *ad hoc yargıç*,
ve Bölüm Sekreteri M. O'BOYLE'in katılımı ile

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Heyeti olarak toplanmış,
22 Haziran 2004 tarihinde yapılan özel görüşmeler sonucunda, yukarıda son
anılan tarihte
benimsenmiş olan aşağıdaki karara varmıştır:

USULİ İŞLEMLER

1. Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine açılan (29298/95) başvuru no'lu davanın nedeni, bu devletin vatandaşı olan M.K.'nin (başvuran) Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'na (Komisyon) 23 Ekim 1995 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) eski 25. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurdur. Daire başkanı başvuranın başvurusunu yaptığı şurada kimliğinin açıklanmaması talebini kabul etmiştir (AİHM ç Tüzüğü'nün 47 § 3.maddesi).
2. Başvuran, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) önünde İstanbul Barosu avukatlarından S. Okçuoğlu tarafından temsil edilmektedir. Türk Hükümeti (Hükümet) kendisini temsilen bir ajan tayin etmemiştir.
3. Başvuran kardeşinin güvenlik güçleri tarafından yapılan yargısız infaz mağduru olduğunu iddia etmiş ve AİHS'nin 2,3,6, ve 14. maddelerine atıfta bulunmuştur.
4. Başvuru, AİHS'nin 11 no'lu Ek Protokolü'nün (11 no'lu Ek Protokol'ün 5 § 2. maddesi) yürürlüğe girdiği tarih olan 1 Kasım 1998 tarihinde AİHM'ne iletilmiştir.
5. Başvuru, AİHM'nin Birinci Dairesi'ne gönderilmiş (AİHM İç Tüzüğü'nün 52 § 1. maddesi) ve İç Tüzüğün 26 § I. maddesi uyarınca bu daire bünyesinde davayı incelemekle yetkili bir daire (AİHS'nin 27 § 1. maddesi) oluşturulmuştur. Türkiye Cumhuriyeti Devleti adına seçilen hakim R. Türmen'in çekilmesinin

ardından Hükümet F. Gölcüklü'yü *ad hoc* yargıç olarak tayin etmiştir (AİHS'nin 27 § 2. maddesi ve iç Tüzüğü'nün 29 § 1. maddesi).

6. 8 Haziran 1999 tarihli kararlar daire, cezai başvuru yollarına ilişkin iç hukuk yollarının tüketilmesine yönelik sorunun esasa bağlanmasına karar vermiş ve başvuruyu kabuledilebilir bulmuştur.

7. Gerek başvuran gerekse Hükümet davanın esası hakkındaki yazılı görüşlerini sunmuştur (iç Tüzüğü'nün 59 § 1. maddesi).

8. 1 Kasım 2001 tarihinde AİHM dairelerinde yeniden yapılanmaya gidilmiş (İç Tüzüğü'nün 25 §. 1. maddesi) ve işbu başvuru, bu yolla değiştirilen Dördüncü Daire'ye havale edilmiştir (52 § 1. madde).

OLAYLAR

9. Başvuran 1958 doğumlu olup İstanbul'da ikamet etmektedir.

I DAVANIN KOŞULLARI

10. 31 Temmuz 1994 tarihinde İstanbul Emniyet Müdürlüğü ("Emniyet Müdürlüğü") Terörle Mücadele Şubesi, PKK'ya karşı yürütülen operasyonlar çerçevesinde başvuranın kardeşi R.K.'nın evinde arama yapmış ve düzenlenen arama tutanağına göre R.K. evde bulunmadığı için polisler tarafından yakalanamamıştır.

11. Bu aramanın ardından, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından R.K. hakkında soruşturma başlatılmıştır.

12. 10 Ağustos 1994 tarihinde, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi R.K. bakanda tutuklama müzekkeresi çıkartmıştır.

13. 23 Eylül 1994 tarihinde, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi, Cumhuriyet Savcılığı başvuranı, yasadışı örgüte üye olmakla itham etmiş ve R.K. gıyap durumunda sanık olarak ilan edilmiştir.

14. Başvurana göre R.K., yakalanma korkusuyla evini terk etmiş, 1995 yılının Şubat ayı ortasına kadar ailesiyle telefonla iletişim kurmayı sürdürmüş, bu tarihten sonra ise kendisinden bir daha haber alınamamıştır.

15. 1995 yılının Şubat ayı sonuna doğru başvuranın ailesinin avukatı İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi ve Cumhuriyet Başsavcılığı'na, R.K.'nın gözaltına alınıp alınmadığını sormuşlar ve olumsuz yanıt almışlardır.

16. 1995 yılı Mart ayı başında R.K.'nın ailesinin iddiasına göre Küçükköy Polis Karakolu'ndan aradığını söyleyen bir kişi telefonda, "Bizde bir emanetiniz var, gelip alın" demiştir.

17. 2 Mart 1995 tarihinde R.K.'nın cesedinin İstanbul-Beykoz'da bulunması üzerine Beykoz Cumhuriyet Başsavcısı derhal olay yerine gelmiştir. Hazırlanan tutanağa göre, jandarmalar tarafından yürütülen araştırmalarda hiçbir delil unsuruna rastlanamamıştır. Tutanağa, cesedin konumu ve yakın çevresine ilişkin açıklamaların yer aldığı bir kroki eklenmiştir. Jandarmalar parmak izi almışlar ve cesedin fotoğrafını çekmişlerdir.

18. Beykoz Devlet Hastanesi'ne götürülen ceset, burada Cumhuriyet Savcısı ve bir doktor tarafından incelenmiştir. Doktor ölüm nedeninin belirlenmesi amacıyla klasik otopsi yapılmasını istemiştir.

19. Cumhuriyet Savcısı cesedi bulan Şinasi Onay adlı kişinin ifadesini almıştır.

20. Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından re'sen soruşturma başlatılmıştır.

21. 3 Mart 1995 tarihinde Cerrahpaşa f ip Fakültesi Hastanesi'nden dört adlı tabip, ceset üzerinde yaptıkları otopsi sonucunda maktulün bedeninde ve ayak tabanlarında çizik, ekimoz ve sıyrıkların yanısıra bileklerinden bağlanmış

olduğuna dair izler ile her iki bileğinde ekimoz ve lezyonlar saptanmıştır. 29 Mart 1995 tarihinde düzenlenen rapora göre R.K.'nın ölümü iple boğulmaya bağlı mekanik asfiksi sonucu meydana gelmiştir.

22. 17 Mart 1995 tarihinde Cumhuriyet Başsavcılığı, cesedin kimliğinin tespiti amacıyla Beykoz Jandarma B l k Komutanlığından harekete geçilmesini istemiş ve bu yönde araştırma yapılmasını isteyen bir yazı çıkartılarak bunun birçok il ve il e savcılığına dağıtımı yapılmıştır.

23. 26 Mart 1995 tarihinde R.K.'nın cesedi İstanbul-İkitelli Mezarlığına defnedilmiştir.

24. İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele şubesi'nin 24 Mayıs 1995 tarihinde Beykoz il e Jandarma Komutanlığına gönderdiği yazıda, cesetten alman parmak izlerinin incelenmesi ve karşılaştırılması sonucu, bu parmak izlerinin daha önceden üç kez tutuklanmış olan R.K.'ya ait olduğunun saptandığı belirtilmiştir. Aynı yazıya göre R.K.'nın nüfus kaydı Ağrı'nın Tutar ilçesine bağlı Atabindi köyünde bulunmaktadır.

25. 25 Mayıs 1995 tarihinde Beykoz il e Jandarma Komutanlığı 24 Mayıs 1995 tarihli yazıda yer alan bilgileri Beykoz Cumhuriyet Başsavcılığına iletmiştir.

26. 28 Mayıs 1995 tarihinde başvuran, Atabindi köyü muhtarı ve aynı zamanda amcası olan kişiden edindiği bilgiyle kardeşinin cesedinin bulunduğunu öğrenmiştir.

27. 30 Mayıs 1995 tarihinde başvuran, cesedin fotoğraflarından yola çıkararak bunun kardeşi olduğunu tespit etmiştir.

28. 30 Mayıs 1995 tarihinde Cumhuriyet Savcısı tarafından dinlenen başvuran, kardeşinin daimi bir ismin olmadığını, dört ay önce kendisini aradığını ve öldürülmesinin nedenleri ve koşullarına dair herhangi bir bilgiye sahip olmadığı için hiç kimseden şüphelenmediğini beyan etmiştir. Başvuran kardeşinin öldürülmesinden sorumlu olanlar hakkında şikayetçi olmuştur.

29. Cumhuriyet Savcısı, Beykoz ve Bozhane il e Jandarma Komutanlıklarından, fail veya failerin yakalanması amacıyla cinayet üzerine araştırma yapılarak, soruşturmadaki gelişmeler hakkında düzenli olarak bilgi verilmesini istemiştir.

30. Başvuran, R.K.'nın öldürülmesi ile 26 Mart 1995 tarihinde aynı yerde bulunmuş olan ve benzer izleri taşıyan H.O. adlı bir başka kişinin öldürülmesi arasındaki benzerlikten bahseden gazete kupürleri sunmuştur.

II. İLGİLİ İ  HUKUK YOLLARI VE UYGULAMALAR

31. ilgili iç hukuk yolları ve uygulamalar *Sabuktekin-Türkiye* (no: 27243/95, CEDH 2002-11 ve *Ekinci-Türkiye* (no: 25625/94,18 Temmuz 2000).

HUKUK AÇISINDAN

L HÜKÜMETİN  N İTİRAZI HIKINDA

32. Hükümet 2 Kasım 1999 tarihli ek görüşlerinde AİHM'den başvuruyu, iç hukuk yollarının tüketilmediği gerekçesiyle reddetmesini istemektedir. Bu itibarla Hükümet, R.K.'nın cesedinin bulunduğu gün cinayet hakkında resmi soruşturma başlatıldığını ve bu soruşturmanın halen ilgili merciler tarafından sürdürüldüğünü vurgulamaktadır.

33. AIHM bu itirazın, yürütülen soruşturmaların niteliği üzerine yapılacak olan incelemeye aynen tabi olması gerektiğini hatırlatır.

34. Dolayısıyla AIHM, şikayetin dayanağının AIHS'nin 2. maddesine uygunluğu hususunda ulaştığı sonuçları göz önünde bulundurarak, Hükümet'in itirazının ayrı olarak incelenmesine gerek olmadığına kanaat getirmiştir.

İL AIHS'NİN 2. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

35. Başvuran kardeşinin güvenlik güçlerince işlenen yargısız infaz mağduru olduğunu iddia etmekte ve bu itibarla AIHS'nin 2. maddesine gönderme yapmaktadır;

"1. Herkesin yaşam hakkı yasanın koruması altındadır. Yasanın ölüm cezası ile cezalandırdığı bir suçtan dolayı, hakkında mahkemece hükmedilen bu cezanın yerine getirilmesi dışında hiç kimse kasten öldürülemez.

2. öldürme, aşağıdaki durumlardan birinde kuvvete başvurma keskin zorunluluk haline gelmesi sonucunda meydana gelmişse, bu maddenin ihlali suretiyle yapılmış sayılamaz:

a) Bir kimsenin yasadışı şiddete karşı korunması için;

b) Usulüne uygun olarak yakalamak için veya usulüne uygun olarak tutuklu bulunan bir kişinin kaçmasını önlemek için;

c) Ayaklanma veya isyanın, yasaya uygun olarak bastırılması için."

A. Tarafların Argümanları

1. Başvuran

36. Başvuran PKK'ya üye olduğu iddiasıyla aranan kardeşinin, güvenlik güçlerinin işkencesi altında öldüğünü ileri sürmektedir. Başvuran, biri milletvekili, biri dönemin İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı, diğeri ise Türk Polisi ve Interpol tarafından aranan bir kişi olmak üzere üç kişinin dahil olduğu Susurluk olayının ardından Türkiye'de yaşanan son gelişmelerin, Devletin muhalifleri ortadan kaldırmak için bazı grupları kullandığını gözler önüne serdiğini ifade etmekte ve dönemin içişleri Bakanı'nın polis tarafından "bin adet gizli operasyon" yürütüldüğü yönündeki sözlerini eklemektedir.

2. Hükümet

37. Hükümet R.K.'nın kimliği belirsiz kişilerce öldürüldüğüne itiraz etmemekle birlikte, bu olaylardan Sözleşme'nin 2. maddesine bağlı sonuçların çıkarılması konusunda mutabık değildir. Hükümet başvuranın iddialarının dayanaktan yoksun olduğunu ve dosyanın, kardeşinin ölümünden güvenlik güçlerinin sorumlu tutulabileceğine dair hiçbir unsur içermediğini ileri sürmektedir.

38. Hükümet, Susurluk Raporu'nun ispat değerinin kuşkulu olduğunu ve mevcut dava ile aralarında doğrudan hiçbir bağlantı olmadığını dikkate getirmektedir.

39. Başvuranın kardeşinin ölümü üzerine yürütülen soruşturma hususunda ise Hükümet, halen sonuçlanmamış olan soruşturmayı yetkili mercilerin bu güne kadar titizlikle ve doğru bir şekilde yürüttüklerini ileri sürmektedir. Tüm tedbirler hızlı ve etkin bir şekilde alınmıştır; ceset bulunur bulunmaz Cumhuriyet Savcısı olay yerine gitmiş, Jandarmalar araştırma yaparak

cesetten parmak izi almış ve fotoğraf çekmiş, otopsi yapılarak cesedin kimliği tespit edilmiş ve tanıklar ile başvuranın beyanları alınmıştır.

40. Hükümet, ilgili merciler tarafından yürütülen soruşturmaların, güvenlik güçlerinin belli derecede olaya karıştıklarına dair kesin bir kanıya ulaşılamayacağı ve mevcut davada hiçbir ihlalin meydana gelmediği yönünde sonuçlandığını hatırlatmaktadır.

B. AİHM'nin Takdiri

L Başvuranın kardeşinin ölümü hakkında

41. AİHM, AIHS'nin 2. maddesinin Sözleşme'nin temel maddeleri arasında yer aldığını ve 3. madde ile birlikte Avrupa Konseyi'ni oluşturan demokratik toplumların temel değerlerinden birisi olarak benimsendiğini hatırlatır (Bkz., *Çakıcı-Türkiye*, no: 23657/94, § 86 ve *Finucane - Britanya*, no: 29178/95, §§ 67-71, 1 Temmuz 2003). Mahkeme ayrıca, 2. madde ile tanınan güvencenin önemim teslim ederek, yaşam hakkına ilişkin şikayetler söz konusu olduğunda bunlara büyük bir titizlik gösterilerek bir görüş oluşturulması gerektiğini belirtir (Bkz., adı geçen *Ekinci* kararı, § 70).

42. AtHM, iki tarafın yorumlarının, AIHS'nin 2. maddesi açısından davanın olaylarından çıkarılacak sonuçlara gelindiğinde farklılık gösterdiğine dikkat çeker.

43. AİHM dava dosyasına eklenen belgeler ışığında ortaya çıkan sorular, özellikle de yürütülen adli soruşturma hakkında Hükümet'in sunduğu belgeler ile tarafların sunduğu görüşleri inceleyecektir. Bu kanıtları değerlendirebilmek için AİHM, kanıtlara ilişkin "her türlü makul şüpheliğin ötesinde" ölçütünden yararlanacaktır (Bkz., *muladis mutandis*, *İrlanda-Britanya*, 18 Ocak 1978 tarihli karar, no: 25, ss. 64-65, §§ 160-161). Fakat bu türden bir kanıt yeterince ciddi, sarıh ve uygun bir dizi göstergeden veya yanlışlığı kanıtlanmamış karinelerden kaynaklanabilir (Bkz., *Abdurrahman Orak-Türkiye*, no: 31889/96, § 69, 14 Şubat 2002). Öte yandan kanıtların araştırılması esnasında tarafların tutumları göz önünde bulundurulabilir (Bkz., *Sabuktekin*, adı geçen § 93).

44. AİHM mevcut davanın olaylarının, o dönemde ülkenin bazı bölgelerinde yürürlükte olan olağanüstü halden etkilenmeyen İstanbul ilinde meydana geldiğini hatırlatır.

45. AİHM, başvuranın, kardeşinin yasadışı örgüte sözde üyeliği nedeniyle Devletin güvenlik güçlerince işlenen yargısız infazın kurbanı olduğunu düşündüğünü hatırlatır. Başvuran iddialarını desteklemek için R.K.'nın öldürülmesi ile 26 Mart 1995 tarihinde ayna yerde bulunmuş olan ve benzer izleri taşıyan H.O. adlı bir başka kişinin öldürülmesi arasındaki benzerlikten sözeden gazete kupürlerini sunmuştur.

46. AİHM» başvuranın iddialarının somut ve kanıtlanabilir olgulara dayanmadığını ve bir tanığın beyanıyla ya da diğer kanıt unsurlarıyla kesin bir yargıya ulaştıracak şekilde desteklenmediğini hatırlatır. Dahası, Cumhuriyet Savcısı tarafından alınan ifadesinde başvuran, kardeşinin öldürülmesinin sebepleri ve koşulları hakkında hiçbir bilgisinin olmadığını ve hiç kimseden şüphelenmediğini belirtmiştir.

47. Ayrıca AİHM, *Yasa-Türkiye* davasında (2 Eylül 1998 tarihli karar, *Derleme Hükümler ve Kararlar*, 1998-VI, ss. 2437-2438, §§ 95-96), Devlet görevlilerinin özel bir olaya karıştıklarının ispatı için gereken kanıt düzeyinin

sağlanması amacıyla Susurluk Raporu'nun dayanak alınamayacağı hükmüne varmıştır. Mahkeme, Başbakan'ın isteği üzerine hazırlanan ve kendi inisiyatifi ile kamuya açıklanan bu raporun, terörizme karşı savaş hakkında bilgi sağlamak ve bununla ilgili problemlerin genel bir incelemesini sunmak amacını güden, bunun yanı sıra önleme ve soruşturmaya yönelik tedbirler için tavsiyelerde bulunan ciddi bir girişim olarak değerlendirilebileceği sonucuna varmıştır. Mevcut davaya ilişkin olarak ise, AIHM, sözkonusu raporun, başvuranın kardeşinin öldürülmesinden sorumlu fail veya failerin kimliklerinin tespitini sağlayacak unsurları içermediğine dikkat çekerek, ne gazete kupürlerinin ne de içişleri Bakanı'nın açıklamalarının, güvenlik güçlerinin sorumlu tutulabileceğini doğrudan sözkonusu etmeye olanak tanımadığını hatırlatır.

48. Bu koşullar altında AIHM, başvuranın kardeşinin devlet görevlileri veya bunların işbirlikçileri tarafından öldürüldüğü yönünde bir sonucun, güvenilir emarelerden çok varsayım ve spekülasyonlara dayandığı kanısındadır. Mahkeme, elinde bulunan delil unsurlarının, bu türden bir sonucu destekleyecek nitelikte emareler sağlamadığı görüşündedir.

49. AIHM, mevcut hali ile dosyadaki unsurların makul şüpheciğin ötesinde, R.K.'nin güvenlik güçlerince veya bunların göz yummasıyla öldürüldüğü sonucunu çıkartmaya elvermediğine kanaat getirmiştir.

50. Dolayısıyla, AIHS'nin 2. maddesinin ihlali söz konusu değildir.

2. Yürütülen soruşturmanın niteliği hakkında

51. AIHM, AIHS'nin 2. maddesi ile öngörülen yaşam hakkının korunması yükümlülüğünün, 1. madde uyarınca "kendi yetki alanı içinde bulunan herkese bu Sözleşme'nin (...)de belirtilen hak ve özgürlükleri tanı[ması]" şeklinde Devlete düşen genel görevle birlikte, zor kullanmaya başvurma bir kimsenin ölümüne yol açması halinde etkin bir soruşturma yürütülmesi anlamına geldiğini ve bunu şart koştuğunu hatırlatır (Bkz., *mutadis mutandis*, *McCann ve diğerleri-Britanya*, 27 Eylül 1995 tarihli karar, A serisi no: 324, s. 49, § 161, ve *Kaya- Türkiye*, 19 Şubat 1998 tarihli karar, *Derleme* 1998-1, s. 329, § 105).

52. AIHM, yukarıda bahsedilen yükümlülüğün, yalnızca, ölüme bir Devlet görevlisinin neden olduğunun tespit edildiği durumlar için geçerli olmadığını vurgular. Zira yetkili mercilerin ölüm olayından haberdar edilmeleri, ölümün meydana geldiği koşullar hakkında Sözleşme'nin 2. maddesinden kaynaklanan etkin bir soruşturma yürütme yükümlülüğünü *ipso facto* doğurur (Bkz., *mutadis mutandis*, *Ergi-Türkiye*, 28 Temmuz 1998 tarihli karar, *Derleme* 1998-IV, s. 1778, § 82, *Yasa-Türkiye*, 2 Eylül 1998, *Derleme* 1998-IV, s. 2438, § 100, *Hugh Jordan - Britanya*, no: 24746/94, §§ 107-109, CEDH 2001-IH, ve *Sabuktekin*, adigeçen, § 98).

53. AIHM ayrıca, soruşturmada etkinlik asgari kriterini karşılayan incelemenin niteliği ve derecesinin dayanın koşullarına bağlı olduğunu dikkate almaktadır. Bunlar, ilgili olayların tümü temelinde ve soruşturma çalışmalarının pratik gerçekleri göz önünde bulundurularak değerlendirilir. Olayların çeşitliliğini, yalnızca soruşturmada yürütülen işlemler listesine veya basitleştirilmiş diğer kriterlere indirgemek mümkün değildir (Bkz., *mutadis mutandis*, *Veükova-Bulgaristan*, no: 41488/98. § 80, CEDH 2000-VI).

54. Mevcut davada, olay sonrasında hazırlık soruşturmasını yürütmekle görevli mercilerin ve yetkili Savcılığın bulunduğu girişimler ihtilafa neden olmamaktadır.

55. Dosyadaki unsurlardan çıkan sonuca göre cesedin bulunmasından hemen sonra jandarmalar olay yerinde araştırma yapmış, ve bu araştırmalarda hiçbir kanıt unsuru bulunamamıştır. Aynı zamanda cesede ait parmak izi alınmış ve fotoğraflar çekilmiş, cesedin konumu ve yakın çevresine ilişkin açıklamaların yer aldığı bir kroki çizilmiş ve cesedi bulan kişinin beyanları alınmıştır.

56. RJC'nın öldürülmesi konusunda yürütülen hazırlık soruşturması ise cesedin bulunduğu gün başlatılmıştır. 3 Mart 1995 tarihinde doktor tavsiyesi üzerine bir otopsi yapılmış ve düzenlenen raporda R.K.'nın boğazı sıkılarak öldüğü saptanmıştır. Cumhuriyet Savcısı zaman kaybetmeden cesedin kimliğinin tespit edilmesi amacıyla girişimde bulunmuş ve araştırma yapılması yönünde bir yazı çıkartarak ilgili bir çok kuruma bu yazının dağıtımı yapılmıştır. 24 Mayıs 1995 tarihinde, yani cesedin bulunmasından 3 aydan daha az bir süre sonra, Emniyet Müdürlüğü parmak izlerini karşılaştırarak kimlik tespitini gerçekleştirmiştir. 30 Mayıs 1995 tarihinde Cumhuriyet Savcısı, kardeşinin öldürülmesinin nedenlerini ve koşullarını bilmediğini ve hiç kimseden şüphelenmediğini belirten başvuranın ifadesini almıştır.

57. Diğer yandan AİHM, ne başvuranın ne de maktulün yakınlarının, soruşturma yürütmekle yetkili mercilerin dikkatini, kendi düşüncelerine göre sözkonusu kişinin güvenlik güçlerince ya da bunların teşvikiyle öldürüldüğünü gösteren veya muhtemel kılan olaylar üzerine çekmediklerini hatırlatır. Başvuran, yetkili organları bu hipotezi doğrulayacak özel koşullar, özellikle de AİHM önünde dile getirdiği Polis Karakolundan gelen telefon gibi belli olaylar hakkında bilgilendirmemiştir.

58. AİHM soruşturma dosyasındaki unsurlardan ve Hükümet tarafından sağlanan bilgilerden, cinayeti işleyen fail veya faillerin kimliğinin tespiti ile sonuçlanamamış olsa da soruşturmanın etkinlikten yoksun olmadığını ve yetkili mercilerin, başvuranın kardeşinin öldürüldüğü koşullar karşısında pasif kaldığının ileri sürülemeyeceğini tespit etmiştir.

59. AİHM yukarıda sözü edilen tespitleri göz önünde bulundurarak ve alman çeşitli tedbirleri inceleyerek, başvuranın kardeşinin öldüğü koşullar hakkında yürütülen soruşturmanın Sözleşme'nin 2. maddesinde öngörülen koşullar yerine getirmiş olarak kabul edilebileceği sonucuna varmıştır. Dolayısıyla Sözleşme'nin 2. maddesinin hiçbir şekilde ihlal edilmediği tespit edilmiştir.

III. AIHS'NIN 3. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

60. Başvuran kardeşinin polisler tarafından uygulanan işkenceler sonucunda öldüğünü iddia etmekte ve AİHS'nin 3. maddesine atıfta bulunmaktadır:

61.

"Hiç kimse işkenceye, insanlık dışı ya da onur kinci ceza veya işlemlere tabi tutulamaz."

AİHM yukarıda.başvuranın kardeşinin öldürülmesine Devlet görevlilerinin karıştığının tespit edilemediği sonucuna varmıştır. Böylelikle başvuranın şikayetinin olgusal dayanaktan yoksun olduğuna kanaat getirmiştir.

Sonuç olarak AİHS'nin 3. maddesi ihlal edilmemiştir.

IV. AIHS'NIN 6. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

62. Başvuran kardeşinin davasının mahkeme önünde hakkaniyete uygun olarak görülmediği ve kardeşinin yargısız infaz edildiği iddiasında bulunarak, AIHS'nin 6 § 1. maddesine gönderme yapmaktadır:

63.

"Herkes, gerek medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili nizalar, gerek cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamalar konusunda karar verecek olan, yasayla kurulmuş bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından davasının makul bir süre içinde, hakkaniyete uygun ve açık olarak görülmesini istemek hakkına sahiptir. (...)"

62 AIHM 2. madde zemininde ulaştığı sonuçları göz önünde bulundurarak başvuranın bu madde açısından dile getirdiği iddiaların ayrı olarak incelenmesine lüzum görmemiştir.

V. AIHS'NIN 14.MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

64. Başvuran, aleyhine yöneltilen suçlamalar nedeniyle kardeşinin yargısız infaz mağduru olduğunu iddia etmekte ve bu itibarla ayrımcılık yapıldığı şikayetinde bulunarak AIHS'nin 14. maddesine gönderme yapmaktadır:

"Bu Sözleşmede tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, servet, doğum veya herhangi başka bir durum bakımından hiçbir ayrımcılık yapılmadan sağlanır."

64. AIHM başvuran tarafından şikayetin desteklenmesi için gösterilen unsurların, kardeşinin yasadışı örgüt üyesi olmasından dolayı aleyhine yöneltilen suçlamalar nedeniyle kasten öldürüldüğü yönündeki iddiasını desteklemediğini hatırlatır. Sonuç olarak bu bakımdan AIHS'nin ihlali söz konusu değildir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK AIHM OYBİRLİĞİ İLE,

1. Hükümetin ön itirazının *reddedilmesine*;
2. Başvuranın kardeşinin güvenlik güçlerince ya da onların katılımıyla öldürüldüğü iddiası hususunda AIHS'nin 2. maddesinin *ihlal edilmediğine*;
3. Başvuranın kardeşinin ölümünün gerçekleştiği koşullar hakkında ulusal makamlar tarafından yürütülen soruşturma hususunda AtHS'nin 2. maddesinin *ihlal edilmediğine*;
4. AIHS'nin 3. maddesinin *ihlal edilmediğine*;
5. Başvuranın AIHS'nin 6 § 1. maddesine dayanan şikayetin incelenmesine *lüzum görülmediğine*;
6. AIHS'nin 14. maddesinin *ihlal edilmediğine*,

KARAR VERMİŞTİR

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AIHM'nin iç tüzüğü'nün 77 §§ 2 ve 3. maddelerine uygun olarak 4 Kasım 2004 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.